

การเสวนา “ประสบการณ์การใช้ eDLTV ในการเรียนการสอน” ของกลุ่มครูจากโรงเรียนในจังหวัดนครนายก

โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ร่วมกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัยบูรพา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จัดให้มีงานประชุมเชิงวิชาการ “งานวิจัยการเรียนการสอน โดยใช้ eDLTV เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ในวันจันทร์ที่ 26 ตุลาคม 2552 ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ศูนย์วิทยพัฒนา นครนายก) อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

นายมานิตย์ โสดาจันทร์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ได้จัดให้มีงานเสวนา “ประสบการณ์การนำ eDLTV ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน” ภายในงานประชุมเชิงวิชาการข้างต้น โดยเชิญคณะครูจำนวน 10 คนจากโรงเรียนในโครงการ ทสรช. ที่ได้มีโอกาสใช้ eDLTV ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 และปีการศึกษา 2552 จึงมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่เพิ่งเริ่มต้นใช้งาน eDLTV โดยคณะครูจากสาระการเรียนรู้ต่างๆ จะได้เล่าถึงประสบการณ์ว่าสื่อ eDLTV ที่ได้รับไปนั้น เอาไปใช้งานอย่างไร กระบวนการใช้เป็นอย่างไร ผลการใช้เป็นอย่างไร และสื่อ eDLTV ต้องปรับปรุงอย่างไรบ้าง

นางยุพา ลำเจียก ครูคณิตศาสตร์ จากโรงเรียนองครักษ์

โรงเรียนองครักษ์เป็นโรงเรียนที่มีครูเพียงพอ มีสื่อการสอนพร้อม และ eDLTV เป็นทางเลือกหนึ่งที่ยากได้และมีประโยชน์ โดยโรงเรียนนำไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ เช่นนักเรียนชายเรียนนักศึกษาวิชาทหาร (รต.) ซึ่งโรงเรียนไม่สามารถจัดตารางเรียนได้ ทำให้นักเรียน รต. ขาดโอกาสเรียนในห้องเรียน ดังนั้น สื่อ eDLTV จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่เลือกเรียนได้ ทบทวนได้ โรงเรียนมีเครือข่าย LAN ที่แข็งแรง สามารถใช้งาน eDLTV แบบ off-line ได้จาก server ที่ตั้งภายในโรงเรียน จึงช่วยให้นักเรียนเลือกเรียนได้ตลอด สามารถเลือกใช้งาน eDLTV ได้จากห้องสืบค้น ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องคณิตศาสตร์ ห้องวิทยาศาสตร์ ดังนั้นนักเรียนที่เรียน รต. จะใช้ eDLTV เพื่อเรียนทบทวนได้ เรียนล่วงหน้าได้ เรียนในหัวข้อที่ขาดเรียนในห้องเรียนได้

ครูผู้พาเองใช้ eDLTV ในการสอนจริง โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ STAD ผลที่ได้คือนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น หากปล่อยให้ให้นักเรียนดูจากจอ TV เฉยๆ จะทำให้เด็กสนใจน้อย จึงต้องนำเทคนิคการสอนไปช่วยด้วย จึงจะเกิดผลกับนักเรียนได้เด็กสอบไม่ผ่าน

ทางโรงเรียนมีโครงการปรับผลการเรียนของเด็กสอบไม่ผ่าน กล่าวคือ เมื่อนักเรียนสอบวิชาคณิตศาสตร์แล้ว ครูคณิตศาสตร์จะรีบตรวจและรวบรวมคะแนน ก็จะทราบว่านักเรียนสอบไม่ผ่านกี่คน แล้วครูจะติดตาม (จิก) นักเรียนที่สอบไม่ผ่าน ให้มาเข้าค่ายในแต่ละฐาน เพื่อสอบซ่อมในแต่ละวิชา เช่น ฐานบวกลบจำนวนเต็ม ฐานเศษส่วน ฐานสมการ เป็นต้น เมื่อโรงเรียนได้รับ eDLTV จึงทำให้สบายขึ้นมาก เพราะนักเรียนเลือกเรียนในแต่ละเรื่องที่ตนเองสอบตกจาก eDLTV แล้วมาสอบกับครูประจำฐาน หากสอบไม่ผ่าน ก็กลับไปเรียนจาก eDLTV ใหม่ แล้วมาสอบใหม่อีกครั้ง ทำเช่นนี้จนกว่าจะสอบผ่าน จากการจัดค่ายดังกล่าวนี้จำนวน 3 วัน พบว่าโรงเรียนสามารถปรับผลการเรียนของนักเรียนให้สอบซ่อมผ่านได้ 90% แต่ยังมีนักเรียนสอบตกอยู่อีก เพราะมีเด็กที่ติดตาม (จิก) แล้ว แต่นักเรียนก็ไม่มาสอบซ่อม

ข้อบกพร่องของ eDLTV คือ เป็นสื่อทางเดียว เด็กไม่สามารถสอบถามได้ ดังนั้น การใช้งาน eDLTV จึงต้องมีครูอยู่ด้วย เพื่อตอบคำถามของนักเรียนได้

นางสุมาลี คล้ายหิรัญ ครูสังคมศึกษา จากโรงเรียนเลขธรรมกิตติวิทยาคม

โรงเรียนเลขธรรมกิตติวิทยาคมมีห้อง e-Learning ซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์ 40 เครื่อง เด็กสามารถใช้สื่อ eDLTV ได้เอง และ eDLTV เป็นสื่อที่ช่วยสนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเองได้

ครูสุมาลีสอนวิชาพุทธศาสนา ซึ่งหากสอนเพียงคนเดียว จะทำให้นักเรียนเบื่อ จึงนำ eDLTV มาใช้สอนคู่ไปด้วย และนักเรียนจะซอกแซกเปิดไปพบสื่อ eDLTV ที่มีเนื้อหาที่ดี ก็จะมาบอกครูด้วย นอกจากนี้ครูสุมาลีสอนวิทยาศาสตร์ด้วย ซึ่งตนเองไม่ค่อยมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ จึงใช้สื่อ eDLTV ไปช่วยเหลือได้มาก ตัวอย่างวิทยาศาสตร์มัธยม 2 จะมีสื่อเคลื่อนไหว ให้เห็นระบบย่อยอาหาร ช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงขบวนการย่อยอาหารตั้งแต่ปาก หลอดอาหาร กระเพาะ จนถึงลำไส้เล็ก-ใหญ่

ข้อปรับปรุงสื่อ eDLTV คือ บริบทของสื่อ eDLTV จะเน้นภาคกลาง ทำให้นำสื่อ eDLTV ไปใช้ประโยชน์ในภูมิภาคอื่นได้น้อยลง เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา จะมีปฏิบัติพุทธศาสนิกของภาคกลาง

นายมานิตย์ โสดาจันทร์ ได้กล่าวว่า ตัวอย่างข้างต้นเป็นโรงเรียนระดับมัธยม ที่มีความพร้อมของห้องคอมพิวเตอร์ มีครูพร้อมมากกว่าโรงเรียนขยายโอกาส ต่อจากนี้ ทางคณะครูจากโรงเรียนขยายโอกาสที่เพิ่งเริ่มต้นใช้ eDLTV ได้เพียงไม่กี่เดือน (เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2552) จะได้เล่าประสบการณ์นำ eDLTV ไปใช้ และมีปัญหาการใช้อย่างไร

นางบุญศิริ เตียรรัตน์ ครูภาษาไทย จากโรงเรียนวัดโพธิ์แทน

โรงเรียนวัดโพธิ์แทนเป็นโรงเรียนในเขตชนบท เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยม ครูมีจำนวนน้อย ครูบุญศิริเองสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถม 6 มัธยม 2 และมัธยม 3 ครูบุญศิริก็เกิดปัญหาเล็กน้อย เคยพยายามใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ที่สอนออกอากาศสดจากโรงเรียนวังไกลกังวล พบว่า สอนซ้ำ บ้านที่กเทปไว้ก็ไม่ได้เอามาใช้

เมื่อศึกษานิเทศก์นำ eDLTV มาให้ ครูบุญศิริก็ทดลองเปิดดูก่อน แล้วอุทาน “เฮอ! ดีเว้ย” สามารถดึงเอาหลักเกณฑ์ทางภาษาไปใช้ได้ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่เด็กไม่ค่อยสนใจ ครูบุญศิริใช้เทคนิคการสอนเกือบหมดแล้ว จึงใช้สื่อ eDLTV ซึ่งเป็นสื่อเคลื่อนไหว ทำให้เด็กมีความสนใจมากขึ้น

ครูบุญศิริเป็นครูบรรณารักษ์ มีคอมพิวเตอร์ในห้องสมุด จึงนำ eDLTV ใน external harddisk (เรียกกันว่า ก้อนๆ) แล้วซื้ออุปกรณ์ TV-out และสายสัญญาณโทรทัศน์ มาต่อกับเครื่อง TV ในห้องสมุด ครูบุญศิริเล่าว่า ครูต้องดูก่อน ตรงไหนเปิดเป็นใบความรู้ ใบงาน ครูต้องคุมเด็กด้วย หากปล่อยเด็กดู TV เอง เด็กจะได้รับความรู้ไม่เต็ม 100% ในชั้นเรียนมีเด็กพิเศษที่เรียนร่วมด้วย ไม่ค่อยสนใจเรียน ไม่จดข้อความสำคัญ พอครูบุญศิริใช้ eDLTV พบว่า เด็กมีความสนใจเรียนมากขึ้น ไม่ก่อกวนในชั้นเรียน

ข้อปรับปรุงคือ สื่อ eDLTV เป็นเนื้อหาของหนังสือเรียนเล่มเก่า ซึ่งปัจจุบันใช้หนังสือเรียนเล่มใหม่แล้ว ดังนั้น ครูจะสอนเนื้อหาเอง แต่จะดึงการใช้ภาษา และหลักเกณฑ์ภาษาไทย มาใช้สอนเสริม หรือทบทวนก่อนเข้าสู่บทเรียน ซึ่งใช้ได้ดี ช่วยครูได้มาก

นางสุชญา บำรุงกิจ ครูวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนวัดโพธิ์แทน

ก่อนที่โรงเรียนจะนำ eDLTV มาใช้ ทางโรงเรียนวัดโพธิ์แทนได้ใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ที่ออกอากาศสด พบว่า ไม่สามารถจัดตารางเรียนได้ตามโรงเรียนวังไกลกังวลได้ทั้งหมด จึงเลือกเรียนบางวิชา บางวิชาใช้วิธีอัด video แต่ยังไม่ครบทุกชั้นเรียน

ปัญหาสำคัญของโรงเรียนคือ ตัวครูสอนไม่ตรงวิชาเอก ครูสุชญาจบปฐมวียจากโครงการครูทายาท ผู้อำนวยการโรงเรียนให้สอนมัธยมศึกษามาตลอด 15 ปี ครูสุชญาต้องไปหาความรู้อย่างมาก เมื่อได้ eDLTV มา เหมือนได้เจอแสงสว่าง นักเรียนของโรงเรียนวัดโพธิ์แทนเป็นเด็กชนบท หากพ่อแม่มีเงินน้อย จะส่งลูกไปเรียนในเมือง นักเรียนของโรงเรียนเป็นเด็กถูกบังคับเรียน ครูต้องขอให้นักเรียนมาเรียนหน่อย ดังนั้น eDLTV จึงนำมาใช้ในเวลาเรียนปกติ

รูปแบบการใช้ eDLTV จะเชื่อมต่อเครื่อง PC หรือเครื่อง notebook เชื่อมต่อออก TV ที่มีอยู่ทุกห้องเรียนอยู่แล้ว ก่อนหน้านี้จะเป็น TV ขนาด 21 นิ้ว ก็ลำบากหน่อย แต่ตอนนี้ใช้ TV ขนาด 29 นิ้ว รู้สึกว่าชัดเจนขึ้น เปิดเรียนทั้งห้องเรียนไปพร้อมกัน วิดีโอจะไม่ยาวต่อเนื่อง 1 คาบ (50 นาที) แต่จะถูกแบ่งเป็นช่วงๆ ซึ่งเป็นข้อดีของ eDLTV เมื่อเปิดวิดีโอแต่ละช่วงแล้ว ครูจะทำการสรุปเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน ว่าเข้าใจตามที่ครูอธิบายหรือไม่ หากนักเรียนไม่เข้าใจ ครูจะเสริมเพิ่มเติมตรงนั้นได้เลย ก่อนจะเริ่มเนื้อหาถัดไป ไม่จำเป็นต้องรอให้หมดชั่วโมง ไม่ต้องกังวลว่า เรื่องนี้จะสอนจบในชั่วโมงนี้หรือไม่ จบแค่ไหน ก็หยุดไว้แค่นั้น แล้วชั่วโมงเรียนหน้าก็เอามาสอนต่อได้

ครูสุชญาเล่าว่า eDLTV เปรียบเสมือนอาหารแช่แข็ง จะหยิบจุดไหนมาใช้ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องหยิบหมดทุกวิดีโอ (ครูเรียกว่า สไลด์) หมดทุกเรื่องราว เรื่องไหนครูผู้พูดเย็นเยื่อ เด็กนักเรียนของเราฟังคงไม่รู้เรื่อง ตัวครูก็พูดอธิบายเอง ไม่ต้องเปิดทั้งชั่วโมงยาวเลย บรรยากาศการจัดชั้นเรียน ก็จะแบ่งเป็นช่วงๆ สัก 10 นาทีบ้าง 20 นาทีบ้าง

กิจกรรมการทดลองของวิทยาศาสตร์ ช่วงใดที่มีการปฏิบัติการทดลอง จะเปิด eDLTV ให้ดูก่อน 1 ครั้ง โดยยังไม่ปฏิบัติการทดลอง เปรียบเสมือนอธิบายวิธีการทดลองก่อน เพราะเด็กขยายโอกาสจะยังไม่เปิดหนังสืออ่านวิธีการทดลองเอง ทำเอง เรียนรู้เอง จึงเปิด eDLTV ให้ดูก่อน แล้วซักถามความเข้าใจ จากนั้นเปิดสไลด์ของการปฏิบัติการทดลอง แล้วให้นักเรียนทำการทดลองเอง

จากการนำ eDLTV มาใช้เป็นระยะเวลา 2 เดือนเศษ ครูสุชญาได้สอบถามว่านักเรียนมีความสนใจทำการทดลองมากขึ้นเพราะเหตุใด นักเรียนให้คำตอบว่า นอกจากตัวนักเรียนเองและเพื่อนนักเรียนในห้องเรียนแล้ว ยังมีเพื่อนๆ ใน TV ร่วมทำการทดลองด้วย เป็นการสร้างความมั่นใจให้ตัวเอง

ครูสุชญาเล่าเสริมว่า ในห้องเรียนจะมีเด็กพิเศษมาเรียนร่วมด้วย ซึ่งจะไม่สนใจเรียนในห้องเรียน หลังจากนำ eDLTV มาใช้ ได้สร้างจุดเปลี่ยนให้แก่เด็กคนนี้ เด็กจะสนใจดู eDLTV จาก TV มาก ถ้าเด็กเรียนไม่ทัน จะยกมือขอให้ครูหยุดวิดีโอ แล้วต้องหยุดแล้วให้เค้าจดหนังสือให้ทัน แล้วจึงเรียนกันต่อได้

โรงเรียนได้ทำวิจัยที่นำ eDLTV มาใช้ในการเรียนการสอนด้วย มีผลชัดเจนว่า เด็กมีเจตคติต่อสื่อ eDLTV ที่ดีมาก ในวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ขณะนี้วิเคราะห์ว่า eDLTV เป็นสื่อใหม่ จึงสนใจเต็มที่ ต้องติดตามทำวิจัยในภาคเรียนต่อไป (ภาคเรียนที่ 2/2552) จึงจะยืนยันได้

สำหรับผลที่เกิดขึ้นกับตัวครูสุชญาเอง ด้วยครูสอนไม่ตรงวิชาเอก ทำให้ความลุ่มลึกในเนื้อหาไม่แน่นพอ ต้องตามไปอบรมหลักสูตรต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง ขณะนี้ eDLTV ช่วยให้ครูสามารถศึกษาบทเรียนได้ก่อน จึงสร้างความมั่นใจในการเรียนการสอนให้แก่ตัวเองมากขึ้น

การใช้ eDLTV ให้เกิดประโยชน์ จะต้องมีครูอยู่ในห้องเรียนด้วย แต่หากครูติดภารกิจ ก็จะสั่งการไว้ให้นักเรียนเปิดสื่อวิดีโอขึ้นใด สไลด์บรรยายขึ้นใด แล้วเรียนด้วยตนเอง ในการใช้ eDLTV ครูควรจะอยู่ในห้องเรียนด้วย เรียนรู้ไปกับเด็ก หากเห็นว่าเด็กไม่เข้าใจก็จะหยุด หรือนักเรียนอาจจะขอหยุด แล้วครูจะอธิบายเสริม ให้เข้าใจตรงกัน ก่อนที่จะไปเรียนต่อในเรื่องต่อไป

สื่อ eDLTV มีข้อควรปรับปรุงได้แก่ วิดีทัศน์บางตอนหายไป บางที่ยังไม่สอนไม่จบเนื้อหา แต่ก็ตัดหายไปแล้ว เช่น ครูพูนทรัพย์สอนวิทยาศาสตร์ มัธยม 2 ยังสอนไม่จบ แต่วิดีโอตอนนั้นจบตอนไปแล้ว ครูสุชญาจึงอธิบายต่อให้จบเนื้อหาต่อไป แบบทดสอบใน eDLTV ไม่ชัดเจน มีน้อย ยังไม่ถูกใจ ไม่หลากหลาย ครูผู้สอนจึงต้องแบบทดสอบเพิ่มเติมเอง เสียงบรรยายของวิทยาศาสตร์มัธยม 3 ไม่ชัดเจน แต่วิทยาศาสตร์ของมัธยม 1 และมัธยม 2 ใช้งานได้ดี

นายโสภณ อ้นบางไทร ครูคณิตศาสตร์ จากโรงเรียนวัดโพธิ์แทน

อุปกรณ์ TV-out ของโรงเรียนวัดโพธิ์แทน

ครูโสภณเริ่มต้นด้วยปัญหาของตนเอง ซึ่งเป็นครูผู้สอนไม่ตรงวิชาเอก ครูโสภณเรียนเอกวิชาภาษาอังกฤษ แต่บรรจุให้มาสอนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งธรรมชาติของสองวิชานี้เป็นศัตรูกันโดยสิ้นเชิง คนเก่งด้านภาษา จะไม่เก่งด้านคำนวณ และคนเก่งด้านคำนวณ จะไม่เก่งด้านภาษา แต่เมื่อครูโสภณได้รับมอบหมายแล้ว จะต้องทำให้ดีที่สุด ก่อนสอนจะต้องฝึกทำแบบฝึกหัดมาก่อนจากที่บ้าน ครูฝึกทำจากคู่มือครู เช่นเตรียมตัวสอนมา 5 ข้อ ครูจะสอนได้แค่ 5 ข้อ หากนักเรียนถามเพิ่มเติม ครูจะตอบไม่ได้ ก็จะบอกนักเรียนตรงๆ ว่า ครูจะไปหาคำตอบมาให้ภายหลัง

ครูโสภณเป็นคนดูเจ้าระเบียบ ครูมีความรู้คณิตศาสตร์ไม่แน่นพอ ไม่สามารถถ่ายทอดได้อย่างชัดเจน อธิบายได้ไม่ถึงแก่น ใช้ภาษาคณิตศาสตร์ไม่ถูกต้อง ทำให้เด็กเบื่อขาดความสนใจในการเรียนคณิตศาสตร์

เมื่อศึกษานิเทศก์นำ eDLTV มาแนะนำ จึงได้เปิดดูว่า ครูโรงเรียนวังไกลกังวล สอนอย่างไร แล้วนำมาใช้ประกอบสอนในชั้นเรียน โดยเปิดเป็นช่วงๆ เมื่อจบเนื้อหาในแต่ละเรื่องจะหยุด จากนั้นครูจะยกตัวอย่าง แล้วถาม-ตอบว่าขั้นตอนแก้ไขโจทย์คณิตศาสตร์ เพื่อทบทวนว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่

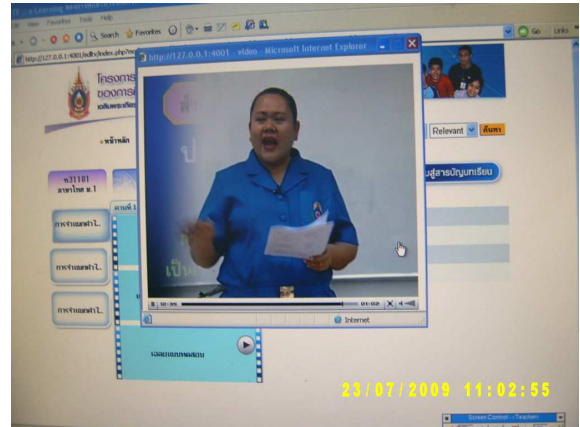
ผลที่เกิดขึ้นพบว่า เด็กสนใจมากขึ้น เพราะเด็กได้เรียนกับครู 2 คนในชั่วโมงเดียวกัน หากครูนอกตู้รู้สึกเหนื่อย จะให้ครูผู้สอนแทน หากเกิดเครื่องหมายคำถามบนหน้าของเด็ก ก็จะหยุดครูผู้ แล้วครูโสภณจะอธิบายเสริมให้เข้าใจ

ในแต่ละระดับมัธยม 1 – 3 จะมี 2 ห้องเรียน (ห้องเด็กเรียนดี, ห้องเด็กเรียนช้า) พบว่า คณิตศาสตร์มัธยม 1 – 3 ใน eDLTV ใช้ไม่ได้ผลกับห้องเด็กเรียนช้า เพราะโจทย์ตัวอย่างยากเกินไป เช่น การสร้างแผนภูมิวงกลม จะยกตัวอย่างนาย ก. มีเงินเดือน 30,000 บาท ซึ่งเป็นเลขหลักหมื่น ทำให้เด็กคิดตามไม่ทัน เพราะเด็กจะคิดได้แค่เลขหลักร้อย ครูนอกตู้จึงต้องสอนเด็กเอง

ข้อปรับปรุงวิชาคณิตศาสตร์ในวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ ครูตู้ใน eDLTV ใช้แบบฝึกหัดในหนังสือสสวท. เฉลยทีละข้อ ครบทุกข้อ จึงทำให้ไม่มีแบบฝึกหัดเพิ่มเติม มาฝึกทักษะแก่นักเรียน ตัวอย่างที่ใช้สอน

เป็นตัวอย่างที่ยากเกินไป ตัวเลขในตัวอย่างจะเป็นเลขหลักหมื่น เลขหลักแสน ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ยากเกินไป สำหรับเด็กขยายโอกาส ดังนั้น ครูออกตัวจึงต้องสอนเอง โดยใช้ตัวอย่างเลขหลักร้อย เลขหลักพัน

eDLTV จัดคาบเป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้บางเรื่องมีเนื้อหาเกิน 1 คาบ (50 นาที) ทำให้ครูไม่เข้าใจ ดังนั้น ครูต้องทดลองใช้ eDLTV ก่อน จึงจะเข้าใจคุณภาพเสียงของครูผู้สอนใน eDLTV ไม่ชัดเจน เสียงจะแตก กล่าวคือ หากเปิดเสียงเบา (เสียงไม่แตก) แต่นักเรียนไม่ได้ยิน แต่หากเปิดเสียงดัง (เสียงจะแตก) แต่นักเรียนได้ยิน

เด็กชายวสุพล แวนแก้ว

(นักเรียนพิเศษสมาธิสั้น เรียนช้า (เด็ก LD) ชั้นมัธยม 1 โรงเรียนวัดโพธิ์แทน)

ครูโสภณเล่าถึงเด็กชายวสุพลว่า เด็กจะไม่มีสมาธิเรียนในห้อง ไม่สนใจเรียน อาจนอนในห้องเรียน แต่เด็กจะฟังตลอด และเด็กจะรู้ ถ้าเพื่อนๆ ในห้องเรียนตอบไม่ได้ เด็กชายวสุพลจะตอบได้ น่าจะมีความสามารถทางคณิตศาสตร์ ตัวอย่างเช่น ตลอดระยะเวลา 11 ปี ที่ครูโสภณสอนคณิตศาสตร์ที่โรงเรียนนี้ หากครูถามว่า 7 คูณ 7 ได้เท่าใด นักเรียนจะต้องท่องสูตรคูณก่อน แต่เด็กชายวสุพลสามารถตอบได้ทันทีว่า 49 แต่ต้องถามตอนเด็กรู้สึกเพลินๆ

เด็กชายวสุพลจะสนใจเรียนกับครูผู้จาก eDLTV ในวิชาภาษาไทย และวิชาวิทยาศาสตร์ แต่จะไม่เรียนวิชาคณิตศาสตร์จากครูผู้ใน eDLTV เพราะครูผู้ยกตัวอย่างตัวเลขที่ยากเกินไป